

finder en embedsmæssig Kontrol Sted med samme, formaar jeg ikke at indse. Jeg kan ikke se, at Noget kan forlange, at han skal være saaledes hævet over enhver Mistanke, at Ingen skal være berettiget til at føre Kontrol med ham. Men en videre Indgaaen paa disse Ting forekommer mig, som sagt, ikke at staa i Forbindelse med, hvad der for Diebliffet foreligger, og jeg skal derfor ikke fordybe mig derti.

Tobiesen: Maa jeg bede om Ordet.

Melchior: Saavel den høitærede Justitsminister som Udvalgets ærede Ordfører har udtalt, at Udskiftelsen af §. 146 egentlig ikke vil have noget at betyde, idet det er deres Forestilling, at Kommissærerne alligevel ville være affskaffede ved den nye Lov, saa at Regjeringen ikke vil være bemyndiget til at beskikke dem. Det kan nu meget gjerne være, at det, for at Kommissærerne fremtidig skulle kunne benyttes, vil være nødvendigt imellem 2den og 3die Behandling at foretage nogle enkelte Forandringer i Lovforslaget og navnlig at bestemme Kommissærernes Stilling noget nøiere lige overfor Kuratorerne. Men, naar den Anskuelse næres, at Udskiftelsen af Paragrafen ikke har nogen Betydning, saa maa der for alle dem, som ikke nære den samme Anskuelse som Udvalget, nemlig, at Skiftekommissærerne fremtidig ere overflødige, og at Kommissariatforvaltningen er uhensigtsmæssig, opstaa det Spørgsmaal, om de dog ikke bør undlade at binde sig og altsaa nu bør stemme imod Paragrafen. Har Paragrafen ingen Betydning, og er den ikke nødvendig, saa forekommer det mig, at man trostlig kan lade den gaa ud, idet man da forbeholder det til en senere Tids Afgjørelse, om Kommissærerne overhovedet skulle admittes. Spørgsmaalet vil jo da staa aabent.

Formanden: Jeg skal nu give den ærede 2den Landsstingsmand for 3die Kred (Tobiesen) Ordet, men jeg vil dog forinden bemærke, at jeg vel anser ham for berettiget til at gjøre saadanne Betragtninger gjældende som dem, han før anstillede, og som han hentede fra et Overblik over Lovforslaget, saa-

ledes som det nu foreligger, men at det ikke vilde være hensigtsmæssigt nu at indlæde sig paa en Burdering af Institutionen med Kreditorudvalg og Kuratorer i det Enkelte, da dette dog kun staa i en fjernere Forbindelse med det Spørgsmaal, som nu foreligger. Det ærede Medlem har Ordet.

Tobiesen: Maa jeg tillade mig at rette den Bemærkning til den høitærede Formand, inden jeg gaar videre, at, da en af Hovedgrundene til, at jeg ikke finder, at den nye Institution, som den nu er bleven vedtagen, svarer til sin Hensigt, og da et af de Punkter, som er et Mellemværende imellem den ærede Ordfører og mig, netop er det Tilsyn, som Skifteforvalteren efter de tidligere vedtagne Forslag skal føre med de flere Kuratorer, saa vil jeg, hvis jeg ikke maa omtale dette, hellere frasælde Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem er ganske vist berettiget til at omtale dette Punkt, hvad jeg ogsaa strax sagde, og han er heller ikke gaaet udenfor sin Berettigelse til at bruge Ordet, da han før havde det, ved at omhandle dette Punkt; men samtidig maa jeg dog gjentage, at det ærede Medlem neppe bør komme ind paa en selvstændig Burdering af disse Forslag. Dette er iøvrigt Noget, som jeg ganske skal overlade til det ærede Medlems egen Taft.

Tobiesen: Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører havde Ret i, at der, hvis §. 146 ikke vedtages, dog ikke efter Lovforslagets Indhold vilde være Plads for Skiftekommissærerne. Det er efter den ældre Lovgivning, at der nu kan erholdes Bevilling til saadanne, og denne Bevillingsret, som jo er en exceptionel Ret, maa bibeholdes, naar det ikke udtrykkelig udtales, at Retten til saaledes ad Bevillingsveien at gjøre en Undtagelse fra det Almindelige er hævet. Den ærede Ordfører yttrede, at man jo nu ved de flere Kuratorer kunde forsaavidt faae udført det Samme som hidtil ved Skiftekommissærerne. Derti kan jeg ogsaa tilbørlig være enig med ham; men det store Spørgsmaal er ikke om, hvorvidt man kan faae det Samme gjort ved flere Kuratorer,